

sige, at det ogsaa forekommer mig, at det ærede Medlem gjorde sig skyldig i nogen Misforstaaelse, navnlig naar han talte om den Stilling, som er indtaget af Andre end ham i Spørgsmaalet om Bevillingen af et Tillæg paa 20 pCt. for et enkelt Aar, nemlig for 1875—76. Jeg skal ikke opholde mig derved, men kun erindre det ærede Medlem om, at der Aaret derefter blev bevilget ved Initiativ fra anden Side Invaliderne Dyr-tidstillæg ogsaa af 20 pCt. for Aaret 1875—76, et Moment, der for Resten ogsaa savnes i Udvalgets Betænkning. Det, som jeg mest har bedet om Ordet for, vil jeg imidlertid, da jeg agter at rette mig efter den høitærede Formands Henstilling, nu være forhindret fra at tale om; det var den Henstilling, som er gjort af Udvalget i dets Betænkning. Jeg vil kun sige, at jeg giver min fulde Tilslutning dertil, og vil haabe, at der maa vedblivende finde det samme Fremskridt Sted i Invalidebestyrelsens Bedømmelse af Invalidernes Invaliditet, af Invaliditeten hos dem, der have deltaget i de Krige, vi have maattet føre. Jeg kan nu imidlertid ikke omtale dette videre. Om det stillede Vædringsforslag skal jeg sige, at, da det kan antages, at der senere kan blive Spørgsmaal om at bevilge Understøttelse for et Aar tidligere, saa skal jeg heller ikke gjøre nogen Indvending mod dets Vedtagelse, skjøndt jeg ikke har skjønnet det nødvendigt at stille det, men vi meget godt kunde være bleven staaende ved den Affattelse, Landsthinget har givet Lovforslaget. Naar Udvalget i Slutningen af sin Betænkning synes at træde bebreidende op mod dem, som have reist en Bevægelse for at komme Invaliderne til Hjælp, da forekommer det mig, at denne Bebreidelse er noget uretfærdig, og jeg kan neppe finde det paa sin Plads at betegne denne Bevægelse som mere demonstrativ end velvillig overfor Rigsdagen. Jeg for mit Vedkommende skjøner ikke rettere, end at vi kunne være de Mænd taknemlige, som baade have interesseret sig for og ledet denne Bevægelse. Jeg tror endogaa, at de 10 pCt., som man derved har været istand til at fordele til Invaliderne, maasse er det mindre; det væsentligste Resultat turde maasse være det, at man derved har bevirket at Opmærksomheden er bleven henvendt paa denne Sag, saa at dette Lovforslag nu bliver en Frukt deraf.

Sagd: For ikke at udstrække Forhandlingen kan jeg henholde mig til den sidste ærede Talers Ytringer, som væsentlig gik i samme Retning, som jeg vilde udtale mig.

Finantsministeren (Gstrup): Jeg skal følge det Exempel, som den ærede Ordfører gav, og udtalt mig med priselig Korthed om det foreliggende Forslag. Jeg skal afholde mig fra at inoedegaa det ærede Udvalgs Angreb paa de af mig angivne Motiver og afholde mig fra al mulig Kritik af de Motiver, som det ærede Udvalg selv har anført. Naar kun disse forskjellige Motiver føre til den samme og for mig tilfredsstillende Konklusion, interesserer det mig ikke at være Kethaver, og at ville hævde Rigtigheden af min Bedømmelse. Jeg vil altsaa indskrænke mig til blot at udtale en Beklagelse over, at Udvalget i sin Helhed har fundet det rigtigt at ville bortskjære 25 pCt. Tillæget for 1882—83. Jeg har ikke selv foreslaaet det i Lovforslaget og kan altsaa ikke gjøre nogen stærk Modstand mod, at dette Forslag vedtages, men maa indskrænke mig til en mild Beklagelse over, at man vil forminde Belgjer-ningen mod Invaliderne ved at borttage dette ene Aar.

Ordføreren (Berg): Med Hensyn til de Udtalelser, vi have hørt af de to ærede Medlemmer for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) og Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), angaaende Bevægelsen for Invaliderne, skal jeg henvise til Betænkningen. Den har ingen videre heldige Følger havt efter min Opfattelse. Havde ikke Invalidesagen ligget Folkethinget varmt paa Hjærte, vilde den kunde have gjort mere Fortræd, idet Folkethinget ikke havde vedtaget nogen Lov om denne Sag. Min ærede Kollega i Udvalget, det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (M. P. Jensen) fremsatte nogle korte Bemærkninger, om hvilke jeg kun vil sige, at, naar han nævnte Godtgjørelse for sidstafvigte Finantsaar, mente han naturligvis ikke dette, men det Samme, som staar i Betænkningen, at det skal blive taget under Overveielse ved senere Leilighed. Jeg er enig i, hvad det ærede Medlem for Frederiksborg (Dinesen) yttrede overfor det høitemte Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Søby (Olsen), hvori